

Als een offer in Zijn dienst

Romeinen 11:36-12:8

Talent

Aan het begin van dit seizoen zijn we gestart met het thema 'talent'. We hebben zelfs een gavenveiling gehouden. Daar werd weer duidelijk hoeveel talenten er in onze gemeente aanwezig zijn.

Het thema 'talent', gaat over het mogen leven als geliefde kinderen van God met wat Hij ons als mensen heeft gegeven. Naar aanleiding van psalm 8 hoorden we op de startzondag dat we mens mogen zijn in Gods licht en goud waard zijn in het licht van het kruis.

De week daarna mochten we van David leren wat er kan gebeuren als we ons talent in geloof gebruiken. God kan ons het geloof geven om met onze 'alledaagse' talenten grote dingen te doen, angst en ongeloof te overwinnen. Net zoals David Goliath overwon met zijn talent om stenen te slingeren. Dat was niet een soort goocheltruc. David had als schaapherder al jarenlang geoefend met het slingeren van stenen en nu kon hij dit inzetten voor Gods plan.

Zo ook het voorbeeld van het dienstmeisje van Naäman. Door haar geloof op de plek waar ze op dat moment was, kon ze een schakel zijn in Gods plan. Talent, Gods plan met je leven, is altijd verbonden met geloof en hoop, met dichtbij God leven.

Vandaag wil ik samen met jullie kijken naar wat we kunnen leren van wat Paulus aan de gemeente in Rome schrijft over Gods plan met je leven, het inzetten van je gaven en talenten.

De gemeente in Rome

Wat speelde er in de gemeente in Rome? Deze gemeente bestond al vóór de komst van Paulus. Waarschijnlijk zijn er christenen uit bijvoorbeeld Azie, Macedonie en Griekenland verhuisd naar Rome en hebben zij anderen tot geloof in Jezus geleid. Het was een bont gezelschap. Ze waren allemaal christen geworden. Maar het waren mensen met grote culturele verschillen. Geen wonder. Rome was de hoofdstad van het Romeinse rijk. In Rome woonde ook een best grote Joodse gemeenschap. De gemeente in Rome bestond uit twee groepen: christenen uit de Joden en, het grootste deel, christenen van heidense afkomst. Dat was de basis van de grootste problemen en vragen. Hoe zien we elkaar, wat verwachten we van elkaar, wat vraagt God van ons allemaal?

In de stad Rome stonden veel prachtige gebouwen, maar een vijfde deel van de bevolking bestond uit slaven: overvloed en ellende bestonden in Rome naast elkaar...dat klinkt ook vandaag helaas bekend.

De Joden en christenen hadden een heel moeilijk leven in deze stad. Keizers wilden vereerd worden als een god. De leefwijze was decadent/overdadig, in het bijzonder aan het Romeinse hof. Dan heb je dus te maken met de toch wel grote verschillen in de gemeente. Denk aan zo'n Joods gezin. Men had andere eetgewoonten, vierde andere feestdagen en hield de sabbat trouw in eer. En dan ga je geloven dat Jezus de Messias is. Je komt in zo'n gemeente terecht, waar echt alles anders is. Daar wordt gezegd dat de

wetten, waarmee je bent opgevoed, niet zo belangrijk zijn. Wat moet Paulus aan zo'n gemeente leren?

Hij komt in zijn brief al vrij snel tot de kern: Hij schrijft in H 1:16 en 17:

Voor dit evangelie schaam ik mij niet, want het is Gods reddende kracht voor allen die geloven, voor Joden in de eerste plaats, maar ook voor andere volken. 17 In het evangelie openbaart zich dat God enkel en alleen wie gelooft als rechtvaardige aanneemt, zoals ook geschreven staat: 'De rechtvaardige zal leven door geloof.'

De kern waar alles om draait is:

'De rechtvaardige zal door het geloof leven (en dus niet door de wet). Daar gaat het om, voor iedereen, niks meer en niks minder.

En dan gaat Paulus verder met zijn brief door te vertellen hoe God begonnen is met Abraham. Ooit sloot God een verbond met hem en zijn nakomelingen. God wilde dat dit volk de drager werd van Zijn plan om ook de rest van de wereld te redden. Kern van dat plan is de komst van de Messias, de ware koning, niet alleen van Israël, maar van de hele wereld. In Zijn dood en opstanding werden Gods reddende liefde en macht zichtbaar. Voor iedereen! Voor Jood en heiden. Hoe God precies zijn reddingsplan, ook voor Israel, verder gaat uitwerken is voor Paulus niet helemaal duidelijk, Gods oordelen zijn ondoorgrondelijk en zijn wegen onbegrijpelijk. Maar toch is Paulus, zoals we net hoorden in de verzen aan het einde van hoofdstuk 11, er vast van overtuigd dat alles door God is geschapen en alles in Hem zijn doel heeft en dat God alle eer toekomt. God heeft alles onder controle en Zijn genade houdt niet zomaar op.

Rusten als start

Net als Paulus zullen wij ook niet altijd alles snappen van hoe God werkt en er zijn veel onbeantwoorde vragen en moeilijke waaroms. Toch mogen we weten, geloven, erop vertrouwen dat God alles in handen heeft en alles in Hem zijn doel heeft.

We leven vanuit Zijn genade en dat alleen is de basis, de kern. Daar mogen we onder de indruk van zijn en blijven, dat mogen we vieren in doop en avondmaal. De kern, de basis van Jezus volgen, van kerk zijn als Zijn lichaam op aarde is niet hard werken, maar 'rust vinden voor je ziel'. Rust vinden in Gods almacht, in Zijn liefde en Zijn barmhartigheid.

Zijn wij als kerk, nog een plek waar je die rust kunt vinden? Er moet vaak zoveel geregeld worden om alles wat we organiseren draaiende te houden. Kerkbeheer staat vaak boven aan de agenda. We moeten aan de slag, relevant zijn voor de wereld, voor dorp en stad. Mag juist de kerkgemeenschap een plek zijn waar de ziel tot rust komt, vrede ervaart, gered wordt en gaat verlangen naar God, naar zijn Rijk van recht en vrede?

Rust vinden doordat we mogen vertrouwen dat ons leven, onze ziel, in Gods handen is en dat niets, zelfs de dood niet, ons kan scheiden van Zijn liefde.

Na de lofprijzing aan het einde van hoofdstuk 11 zegt Paulus:

"Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levend, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u."

Voor Paulus is Gods barmhartigheid de reden, het startpunt van het nieuwe leven in Christus. Dat is het vaste gegeven, de rust van waaruit alles mag bewegen.

Oud en nieuw

Het is belangrijk om te weten dat Paulus in deze en andere brieven onderscheid maakt tussen het leven en denken in de huidige eeuw en in de toekomstige eeuw, ook wel het leven onder de wet en het leven door de Geest.

Alle leden van de gemeente in Rome hebben uiteraard te maken met het leven in de wereld, waarin zij geboren zijn en leven. Dat is het leven in het hier-en-nu: de tijd, waarin zij leefden. In de eerste hoofdstukken beschrijft Paulus dat leven in Rome in al zijn triestheid en goddeloosheid. Paulus laat de oorzaak zien: de zonde en de gevolgen van de zonde.

Maar voor wie in Jezus Christus gelooft, is de toekomst nu al begonnen. God heeft een nieuw begin gemaakt, in en door Jezus Christus. Dat is het nieuwe leven dat met Pasen aan het licht kwam. Wie in Hem gelooft, leeft anders, denkt anders, is anders, is een nieuwe schepping.

Dit is voor ons vandaag niet anders: als je Jezus volgt, is de eeuwige toekomst al begonnen, midden in deze wereld. God wil je leiden en veranderen door Zijn Geest op de plek waar je leeft, in alles wat je doet. In alle omstandigheden, hoe het ook met je gaat, in vreugde en verdriet, mag je God zoeken.

Dan ga je anders denken, je krijgt een nieuwe gezindheid, een geest die door de kracht van de Heilige Geest vernieuwd is.

Een nieuwe gezindheid

Het nieuwe leven, leven uit Pasen, begint niet met een stel nieuwe regels. Het begint niet vanbuiten, maar vanbinnen. Paulus gebruikt woorden als een nieuwe gezindheid, anders denken, ontdekken wat Gods wil is. Paulus zegt: 'Word een ander mens, door uw gezindheid te vernieuwen!' Dus door je innerlijk, je hart te veranderen. Doe je dat zelf, kun je dat zelf? Ja en nee. Ja, het is een keus! Maar tegelijkertijd is dit het werk van de Heilige Geest. Het is de Heilige Geest, de heilige God Zelf die in jouw binnenste wil komen wonen. Die ons leven tot een heilig offer maakt. Hij vernieuwt, zuivert en reinigt u en jou vanbinnen. Zodat je vanuit dat diepste innerlijk gaat leven! Bij het opvoeden van kleine kinderen zijn duidelijke regels nodig. Maar de roep om regels, hoe nodig ze soms ook zijn, kan ook wijzen op geestelijke onvolwassenheid. Het kan oppervlakkigheid met zich meebrengen: 'Als we ons maar aan de regels houden.' Het echte christelijke leven begint nooit met een aantal regels, hoewel die daar op den duur wel bij horen. Het begint met een offer. Het offer van ons denken, van ons hart.

Het nieuwe leven is dus samen te vatten met het brengen van een offer. Of nog anders: Je brengt geen offer, nee, je bent een offer. Je legt niet iets op het altaar. Maar je geeft jezelf! Dat gaat veel verder dan een offer brengen. Verder dan dat je wat dingen voor God opgeeft. Het is geen eenmalig offer, maar een proces dat je leven lang duurt.

En hoe richt je dan samen, in Rome toen, in Ede vandaag, als christenen afkomstig uit heel verschillende achtergronden en culturen, het leven met Christus in?

Samen het begin zijn van Gods nieuwe wereld. Jezelf als een levend offer in dienst stellen van God. Een 'levend' offer, de mens die jij bent. Geen offer van een dood dier, maar een levend offer, levend door de Heilige Geest. Daar was het God trouwens altijd al om begonnen, ook bij de offers die Israël bracht. Het gaat niet in de eerste plaats om wat je geeft, maar vooral om wie je wilt en mag zijn.

Ontdekken wat God wil

Wie je wilt en mag zijn...daar komt het thema talent om de hoek kijken. Wat mag je zijn en doen in Gods Koninkrijk? Voor Paulus begint dit allereerst in de gemeente, ons leven samen als volgelingen van Jezus. Paulus vergelijkt de gemeente, Gods volk, met een lichaam. Eén lichaam dat vele leden heeft. We horen bij elkaar. Ook wij, zoals we hier vanmorgen zitten. We zijn aan elkaar gegeven als broers en zussen in Gods familie. Maar we zijn wel allemaal heel verschillend. We hebben niet allemaal dezelfde functie, dezelfde plek of rol in de gemeente, maar we vullen elkaar aan...en botsen soms ook. Dat hoort erbij en kan niet anders...maar we blijven één lichaam.

Je mag je steeds weer afvragen: wie mag ik voor de ander zijn en hoe heb ik de ander, die zo anders is, nodig, hoe kan en mag de ander mij corrigeren en aanvullen? De Heilige Geest wil je leren om zachtmoedig en nederig van hart te zijn.

In de kerk, het lichaam van Christus, geeft God veel iedereen gaven en talenten die we mogen inzetten voor elkaar...Paulus noemt in vers 4-8 een aantal gaven in de gemeente: profeteren, helpen, onderwijzen, troosten, iets weggeven, leiding geven, barmhartig voor de ander zijn...dit is geen volledige opsomming van alle gaven, maar het zijn voorbeelden en Paulus benadrukt steeds dat de manier waarop je je gave of talent inzet er toe doet. Doe het tot eer van God, als offer aan Hem, en niet voor eigen eer.

Toen ik het lijstje met gaven las dat Paulus noemt, viel de gave van troosten me op. Ook wel bemoedigen...De afgelopen tijd heb ik iets mogen ervaren van hoe we als gemeente samen als lichaam functioneren. Ik kreeg vorig jaar de diagnose darmkanker...erg schrikken, onwerkelijk...een periode van onderzoeken, bestralen, chemo en operatie brak aan...zwaar, heftig. Kanker zet je leven op zijn kop...besef van eindigheid en kwetsbaarheid en soms ook wel eenzaamheid. Ik heb het ook wel ervaren als 'de schaduw van de dood die ineens over je leven valt...temidden van dat alles heb ik zoveel troost en bemoediging uit de kerk, van broeders en zusters, van jullie, ervaren. Als ik niet kon bidden wist ik dat dat voor mij werd gedaan...kaarten, bloemen, woorden, bezoekjes,... troost, bemoediging...zo heb ik me, samen met Arjan en onze kinderen, echt gedragen geweten en onderdeel gevoeld van een groter geheel...zo zijn we samen één lichaam in Christus. De kerk, jullie, zijn voor mij echt Gods aanwezigheid geweest in een donkere tijd en hebben me op veel manieren vastgehouden...je gave inzetten voor de ander, de ander troosten, is zo als een geurig reukoffer voor God...

Tot slot wil ik nog ingaan op de vraag 'maar hoe ontdek ik dan wat mijn gaven en talenten zijn?' De vraag 'waar ben ik goed in?', 'wat is Gods plan met mijn leven?' kan heel uitdagend zijn en een mooie zoektocht, maar kan je ook klem zetten. Alsof je eerst 'in een hoekje' moet gaan zitten wachten totdat God je duidelijk maakt wat jouw talenten zijn.

David zat niet thuis te wachten op een roeping van God, maar was in het veld de schapen aan het hoeden, stenen aan het slingeren,...en dat kon God gebruiken in Zijn plan. Het dienstmeisje van Naäman deed trouw haar werk op de plek waar zij noodgedwongen moest zijn, in ballingschap, maar God kon haar vertrouwen in Hem gebruiken voor Zijn plan...

Het idee dat je pas echt nuttig en waardevol leeft als je een duidelijke missie of een heel bijzonder plan hebt, daar heb ik moeite mee. God vraagt van ons niet in eerste instantie bijzondere daden of mooie gaven, nee, hij vraagt dat je je gezindheid vernieuwt: dat heeft alles te maken met je denken, met je gerichtheid. Een offer,

Totale overgave...hoe moeilijk is dat! Hoe doe je dat?

God vraagt van je dat je dichtbij Hem blijft, dichtbij Jezus leeft. Zoals Jezus zelf ook zegt: “Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in mij blijft en ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder mij kun je niets doen.” (Johannes 15:5).

De vraag is denk ik niet: God, wat is uw plan met mijn leven?

Maar...help me, door uw Geest, om dichtbij U leven, zodat U mij kunt gebruiken voor Uw plan.

Jouw leven, hoe gewoon en alledaags het ook mag zijn, kan God gebruiken in Zijn plan...
Jouw verhaal maakt deel uit van Gods verhaal.

Jouw woorden, daden, jijzelf, mag een levend, heilig en God welgevallig offer in Zijn dienst zijn...

En daarin sta je niet alleen. God heeft je mensen gegeven die met je meewandelen, als pelgrims naar de toekomst toe. Dus laten wij ook als pelgrims elkaar zien en elkaar aanmoedigen. Dat hebben we allemaal nodig. Want het leven, ook als christen, is niet alleen maar fijn, leuk of makkelijk. Laten we daar ook eerlijk over zijn naar elkaar.

Een tiener vertelde mij pas dat het vaak moeilijk is om je eigen talenten te ontdekken en te durven benoemen. Waar ben ik nou goed in? Wat past bij mij? Dat is bij een ander soms makkelijker te zien dan bij jezelf. Kijk dus ook eens om je heen. Welke gaven en talenten zie je, ervaar je? Waar geniet je van? En benoem dat eens naar de ander. Het helpt als iemand je echt ziet en dat uitspreekt.

En we mogen er altijd op vertrouwen dat onze machtige en liefdevolle Vader in de Hemel ons ziet en kent. Hij houdt van je. Hij weet hoe moeilijk het leven soms is, waar je mee worstelt, ook in de kerk. In alle goede dingen van je leven, maar ook temidden van alle onrust, twijfel en angst mag je toch rust vinden voor je ziel. In Gods handen ben je veilig. Hij moedigt je aan en geeft je kracht.

Jezus gaf zichzelf voor u, voor jou, voor mij, als offer, een geurige gave voor God, zodat wij mogen leven voor Hem, samen, als een levend offer in Zijn dienst.

Amen